

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Olgy Stránské a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci žalobkyně **J. B.**, bytem x, zastoupené Mgr. Janou Syrovátkovou, advokátkou se sídlem Bělehradská 568/92, 120 00 Praha 2, proti žalovanému **Úřadu městysu Štěchovice – stavebnímu úřadu**, se sídlem Hlavní 3, 252 07 Štěchovice, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

- I. **Žalovanému se ukládá, aby ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodl ve věci jím vedené pod sp. zn. St. 149/09/So.**
- II. **Žalovaný je povinen do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobkyni k rukám její zástupkyně, Mgr. Jany Syrovátkové, advokátky, náhradu nákladů řízení ve výši 12.200 Kč.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se u Krajského soudu v Praze žalobou domáhá podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ochrany proti nečinnosti žalovaného, který po zrušení usnesení žalovaného ze dne 21. 12. 2009, č. j. St 149/09/So-1429/S, a vrácení této věci k dalšímu řízení, dosud nerozhodl ve věci vedené pod jeho sp. zn. St. 149/09/So, tj. o žádosti o vydání společného územního a stavebního povolení na stavbu: Pavilon přístaviště, oplocení pozemků p. č. x v k. ú. Přestavlky u Slap V žalobě uvedla, že usnesení žalovaného ze dne 21. 12. 2009 bylo Krajským úřadem Středočeského kraje (dále jen „krajský úřad“) zrušeno rozhodnutím ze dne 14. 10. 2014, a to v návaznosti na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2014, č. j. 3 As 130/2013 – 56. Dne 16. 2. 2015 vydal krajský úřad usnesení, kterým zákonnou lhůtu

v dané věci prodloužil do 7. 4. 2015. V této lhůtě a ani později do podání žaloby však žalovaný ve věci nerozhodl.

Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Popsal svůj postup v řízení v návaznosti na rozhodnutí krajského úřadu ze dne 14. 10. 2014, kdy dne 17. 12. 2014 oznámil pokračování v řízení a k věci nařídil na den 27. 1. 2015 ústní jednání. Toho se žalobkyně odmítla zúčastnit, a proto nemohly být odstraněny vady předložené projektové dokumentace. Vydal tedy dne 26. 1. 2015 výzvu k upřesnění a doplnění žádosti a současně řízení podle § 64 odst. 1 písm. a) zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů přerušil. Proti přerušení řízení se však žalobkyně odvolala, a proto byl správní spis v souladu s § 88 správního řádu předložen krajskému úřadu. Žalovaný též upozornil na skutečnost, že záměr je umístován v nezastavěném území, ve kterém není zpracován územní plán, a že opatřením obecné povahy ze dne 15. 6. 2010, č. 1/2010, byla v dané lokalitě vyhlášena stavební uzávěra. Ve věci tudíž nemohlo být rozhodnuto v důsledku postupu žalobkyně, která se odmítla účastnit ústního jednání a podala zmíněné odvolání proti přerušení řízení.

Žalobkyně v replice zdůraznila, že žalovaný se ve svém vyjádření snaží účelově soud přesvědčit, že prodloužení je zaviněno žalobkyní. Tvrzení o nutnosti doplňovat její žádost je však v kontextu kroků, které žalovaný dříve v řízení učinil, absurdní. Nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že záměr je umístován v území bez územně plánovací dokumentace. Ohrazuje se i proti tvrzení, že žalovanému neposkytl v řízení potřebnou součinnost. Poukaz na stavební uzávěru považuje za irelevantní.

Soud vyzval účastníky řízení, aby se vyjádřili, zda ve věci požadují nařídít jednání. Žalovaný s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasil, žalobkyně se v poskytnuté lhůtě nevyjádřila. Soud proto o žalobě rozhodoval podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání.

Podaná žaloba je včasná a má předepsané náležitosti. Žalobkyně též vyčerpala prostředky, jež se jí na ochranu proti nečinnosti správního orgánu nabízely ve správním řízení. Byť sama tuto skutečnost nedoložila, ta vyplynula z předloženého správního spisu - konkrétně z rozhodnutí krajského úřadu ze dne 18. 6. 2015, kterým bylo rozhodováno o jejím odvolání proti přerušení řízení, ve kterém krajský úřad konstatoval, že byl dne 11. 2. 2015 podán podnět na nečinnost žalovaného, přičemž dne 3. 3. 2015 bylo k tomuto podnětu sděleno, že žalovaný není nečinný, neboť lhůta k vydání rozhodnutí byla prodloužena do 7. 4. 2015.

Podle § 71 odst. 3 správního řádu, pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba

a) až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídít ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvláště složitý případ,

b) nutná k provedení dožádání podle § 13 odst. 3, ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny.

Podle § 80 odst. 4 písm. d) správního řádu nadřízený správní orgán může usnesením přiměřeně prodloužit zákonnou lhůtu pro vydání rozhodnutí, lze-li důvodně předpokládat, že správní orgán v prodloužené lhůtě vydá rozhodnutí ve věci, a je-li takový postup pro účastníky výhodnější; přitom přihlíží ke lhůtám uvedeným v § 71 odst. 3.

V dané věci byla usnesením krajského úřadu ze dne 16. 2. 2015 prodloužena lhůta pro vydání rozhodnutí do 7. 4. 2015. Tento okamžik je tudíž rozhodný pro posouzení tvrzené nečinnosti. V uvedené lhůtě žalovaný rozhodnutí nevydal, ačkoliv pro takový postup chyběly zákonné důvody. I kdyby se totiž soud ztotožnil s nezbytností učinit výzvu k předložení podkladů ve lhůtě stanovené do 28. 2. 2015 a s tím souvisejícím přerušением řízení, musí konstatovat, že důvod pro toto přerušení mohl trvat pouze do uplynutí stanovené lhůty pro doplnění podkladů, tj. do 28. 2. 2015. Poté bylo třeba ve věci bez odkladu rozhodnout, a to bez ohledu na to, zda žalobkyně výzvě vyhověla či nikoli. Na tom nemůže nic změnit ani odvolání žalobkyně proti přerušení řízení, neboť toto odvolání nemá odkladný účinek. A pokud jde o správní spis, je na správních orgánech, aby pro takové případy učinily potřebná organizační opatření (například pořídily kopie spisu).

Z důvodu nadbytečnosti se tedy soud nezabýval otázkou, zda bylo na místě nařízení ústního jednání a výzva ze dne 28. 1. 2015, kvůli které bylo řízení přerušeno. I kdyby totiž soud dobu přerušení připočetl k datu 7. 4. 2015, do kterého mělo být rozhodnuto, na závěru o nečinnosti žalovaného by to nemohlo nic změnit. Soud totiž o žalobě na ochranu proti nečinnosti rozhoduje podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (§ 81 s. ř. s.). Soud se nezabýval ani otázkou, zda v lokalitě, kde je záměr umístován, platí územní plán či nikoli a ani relevancí stavební uzávěry, neboť jde o otázky související s věcí samou, což jsou otázky, ke kterým se soud v rámci žaloby na ochranu proti nečinnosti vyjadřovat nemůže.

Za těchto okolností je tedy zřejmé, že žaloba je důvodná, neboť žalovaný je nečinný. Proto soud podané žalobě vyhověl a uložil žalovanému, aby ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku ve věci žalobkyně rozhodl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobkyni, která byla ve věci plně úspěšná, přiznal soud náhradu nákladů řízení v částce 12.200 Kč, a to za zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000 Kč a za odměnu za právní zastoupení ve výši 10.200 Kč. Tuto částku tvoří odměna za tři úkony právní služby po 3.100 Kč [převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby a repliky dle § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění vyhlášky č. 486/2012 Sb.] a dále tři paušální částky jako náhrada hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti

němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 11. listopadu 2015

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová